

единъ ученъ, спирате го, безъ да се разговаряте. Ползвате ли се отъ неговото знание? Щомъ не ядете, яденето не ви ползува. Щомъ не се разговаряте съ учения, нищо не придобивате отъ знанието му. Ето защо, и вие, като ученици, яжте отъ учението, което ви се преподава; мислете върху него и го прилагайте. Човѣкъ се ползува само отъ това, което яде, върху което мисли и което прилага. Това значи: човѣкъ се ползува само отъ онова, което прониква едновременно въ ума, въ сърдцето и въ волята му и става за него плътъ и кръвъ. Това е истинското знание, чрезъ което човѣкъ изпълнява волята Божия. Чрезъ това знание той проявява любовта си къмъ Бога, къмъ ближния си и къмъ себе си. Ако не люби Бога, човѣкъ не може да люби и ближния си; ако не люби ближния си, не може да люби и себе си.

Любовта къмъ Бога, къмъ ближния и къмъ себе си е една отъ животѣ формули, която човѣкъ трѣбва да приложи. Не я ли приложи, тя остава за вѣчни времена неразбрана.

— Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростта води къмъ истината.

— Въ истината е скритъ животътъ.

*

23. Лекция отъ Учителя, държана на
13. февруарий, 1931 г. София. — Изгрѣвъ.